

Dosarul nr. 2rac-157/2022
2-19201263-01-2rac-13072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, I. Secieru, M. Anton)

Î N C H E I E R E

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iteco Corp” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Privat-Trans”, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Zoomarket” cu privire la încasarea despăgubirii, penalităților, dobânzii de întârziere și,

cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Privat-Trans” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Iteco Corp” cu privire la încasarea datoriei contractuale, a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 17 decembrie 2019, SRL „Iteco Corp” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Privat-Trans” prin care a solicitat încasarea sumei de 350 de euro și a sumei de 300 de dolari SUA cu titlu de penalitate rezultată din contractul de comandă transport nr. 131 din 22 martie 2019, cu determinarea echivalentului în monedă națională, cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării hotărârii, încasarea sumei de 9 883,20 de lei cu titlu de despăgubiri ca urmare a deteriorării mărfii livrate în baza contractului de comandă transport nr. 131 din 22 martie 2019, încasarea sumei de 697,51 de lei cu titlu de dobândă legală de întârziere pentru perioada 09 iulie 2019 – 16 decembrie 2019, compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 675,14 de lei și asistență juridică în sumă de 5 000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 22 martie 2019 a încheiat cu SRL „Privat-Trans” contractul comandă de transport-expediție nr. 131, conform căruia pârâtul s-a obligat să transporte marfă pe rute internaționale, la solicitarea clientului și s-a convenit asupra transportării mărfii pe ruta Italia – Moldova, în

cantitate de 4,4 tone, data încărcării - 28 martie 2019, ora 08:00, data livrării - 02 aprilie 2019, camion XXX. Prin contractul indicat părțile au convenit asupra prețului de 650 de euro, ce urma să fie achitat în termen de 14 zile de la prezentarea în original a tuturor actelor.

Potrivit scrisorii de trăsură CMR nr.004515, transportatorul SRL „Privat-Trans”, s-a prezentat la încărcare abia la 29 martie 2019, cu o zi întârziere, iar conform pct. 4 din contract, pentru întârzierea la încărcarea mărfii, transportatorul urma să achite 25 de euro pentru fiecare zi de întârziere. Prin aceste acțiuni pârâtul a încălcat condițiile contractuale privind data prezentării camionului pentru încărcare, fapt pentru care urma să achite o penalitate în mărime de 25 de euro.

A relatat reclamantul că conform prevederilor contractuale, pârâtul s-a obligat să asigure livrarea încărcăturii nu mai târziu de 02 aprilie 2019, însă la data de 02 aprilie 2019, la locul de descărcare Moldova, Chișinău, str. Ștefan Neaga 68, camionul nu s-a prezentat, iar conform prevederilor pct. 1 al condițiilor speciale ale contractului, termenul rezonabil acordat transportatorului pentru efectuarea procedurilor de încărcare era de 48 de ore și pentru procedura de descărcare era de 48 de ore, însă acest termen a fost acordat anume pentru efectuarea procedurilor menționate, cu condiția că transportatorul să se prezinte la încărcare sau descărcare în termenul convenit prin contract, ceea ce la caz nu a fost respectat.

Reclamantul a menționat că potrivit datelor scrisorii de trăsură CMR nr. 004515, s-a constatat că, contrar prevederilor contractuale, la 04 aprilie 2019, camionul abia a trecut frontiera cu Republica Moldova, iar la 05 aprilie 2019, deja era liber de vamă, însă transportatorul s-a prezentat la descărcare tocmai la 08 aprilie 2019, adică cu 6 zile întârziere, fapt demonstrat prin aplicarea semnăturii și a ștampilei destinatarului SRL „Zoomarket”, în rubrica 24 a CMR-ului nr. 004515. Astfel pârâtul a încălcat prevederile contractuale privind termenul de livrare pentru care urmează să achite penalitate în mărime de 50 dolari SUA pentru fiecare zi de întârziere, în total o penalitate în sumă de 300 dolari SUA pentru 6 zile de întârziere.

A mai invocat reclamantul că potrivit clauzelor contractuale, pârâtul s-a obligat să respecte cu bună-credință realitățile comerciale dintre reclamant și contractantul său SRL „Zoomarket”. Însă, contrar acestor obligații s-a constatat că transportatorul a contactat SRL „Zoomarket” și i-a propus încheierea contractului de transport direct cu aceștia cu posibilitatea de prezentare spre încărcare la 26 martie 2019, acțiuni prin care pârâtul a încălcat prevederile contractuale, pentru care în conformitate cu pct. 7 al condițiilor speciale a contractului, urmează să achite penalitate în mărime de 50 % din prețul contractului, respectiv 325 de euro.

La recepționarea mărfii, SRL „Zoomarket” a constatat că marfa era deteriorată, făcând mențiunea respectivă în pct. 18 al scrisorii de trăsură CMR nr. 004515. Astfel, la 09 aprilie 2019, ora 21:14, a doua zi după descărcare, în adresa de e-mail a reclamantei a parvenit scrisoarea nr. 09/04, prin care SRL „Zoomarket” a înaintat pretenții cu privire la livrarea mărfii deteriorate și a actului de constatare a prejudiciului cauzat în sumă de 9 883,20 de lei, iar la 10 aprilie 2019 a fost expediată pretenția privind faptul livrării mărfii deteriorate la depozitul destinatarului, cu anexarea pretenției în formă scrisă și actului de constatare a prejudiciului cauzat în sumă de 9 883,20 de lei.

A declarat reclamantul că la 18 aprilie 2019, la adresa de e-mail a pârâtului a fost expediată repetat pretenția privind faptul livrării mărfii deteriorate la depozitul

destinatarului și pretenția privind plata penalităților ca urmare a încălcării condițiilor contractuale. În vederea soluționării amiabile a litigiului, la 02 iulie 2019, în adresa pârâtului a fost expediată o somație repetată, prin care s-a solicitat achitarea penalităților în sumă totală de 300 dolari SUA, 350 de euro și a despăgubirilor în sumă de 9 883,20 de lei, în termen de 3 zile de la recepționarea somației, însă pârâtul nu a reacționat la această somație.

La 24 februarie 2020, SRL „Privat Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Iteco Corp”, prin care a solicitat încasarea datoriei contractuale în sumă de 12 717,25 de lei, încasarea dobânzii legale în sumă de 1525 de lei, compensarea taxei de stat în sumă de 427,34 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantul a indicat că, la 22 martie 2019, în calitate de transportator a încheiat cu SRL „Iteco Corp”, în calitate de client, contractul de transport nr. 100, în baza căruia urma să transporte marfa pe cursa Italia – Moldova, iar pârâtul urma să achite pentru acest serviciu suma de 650 de euro.

A invocat că potrivit actului de predare-primire a lucrărilor îndeplinite seria AAF3619740 din 05 aprilie 2019, marfa a fost livrată la timp, iar obiecții din partea destinatarului și a clientului nu au parvenit. Conform facturii fiscale seria AAF nr. 3619740 din 05 aprilie 2019, suma pe care pârâtul urma să o achite era de 12 717,25 de lei, achitarea urmând să fie realizată în termen de 14 zile din momentul recepționării mărfii împreună cu documentele aferente.

Reclamantul a susținut că și-a executat obligațiile contractuale în conformitate cu termenii și condițiile menționate în contract, însă pârâtul nu și-a onorat obligația corelativă de a achita serviciul prestat, motiv pentru care a remis în adresa pârâtului 2 somații de plată, acestea fiind recepționate la 28 mai 2019 și la 18 iulie 2019. Somațiile de plată au fost ignorate, deși marfa a fost livrată și documentele aferente au fost transmise pârâtului la 05 aprilie 2019. Conform contractului pârâtul urma să transfere suma de 650 de euro în termen de 10-14 zile lucrătoare, respectiv până la 26 aprilie 2019, neachitarea la scadență instituie obligația pârâtului de a achita o dobândă de întârziere în sumă de 78,37 de euro, sau 1 525 de lei.

Prin hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Iteco Corp” a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul SRL „Privat-Trans” în beneficiul SRL „Iteco Corp” suma de 25 de euro cu titlu de penalitate conform pct. 4 din contractul-comandă pentru prestarea serviciilor de transport și expediție nr. 131 din 22 martie 2019, convertiți în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM, la momentul executării hotărârii.

S-a încasat din contul SRL „Privat-Trans” în beneficiul SRL „Iteco Corp” suma de 300 de dolari SUA cu titlu de penalitate conform pct. 5 din contractul-comandă pentru prestarea serviciilor de transport și expediție nr. 131 din 22 martie 2019, convertiți în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM, la momentul executării hotărârii.

S-a încasat din contul SRL „Privat-Trans” în beneficiul SRL „Iteco Corp” suma de 1 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 270 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 680 de lei cu titlu de cheltuieli pentru traducerea actelor, în total suma de 2 450 de lei.

În rest, pretențiile SRL „Iteco Corp” au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Privat-Trans” împotriva SRL „Iteco Corp” cu privire la încasarea datoriei contractuale, încasarea dobânzii de întârziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 19 iulie 2021, SRL „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie respinsă cererea inițială și admisă cererea reconvențională.

Prin decizia din 14 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de SRL „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță și s-a menținut hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, în baza contractului de transport de mărfuri încheiat cu intimata, SRL „Privat-Trans” era îndreptățit să ceară executarea de către intimată a obligației corelative a acesteia de a achita prețul serviciului de transport prestat după expirarea a 10-14 zile lucrătoare de la data prezentării pachetului complet de acte originale (invoice, act, comanda cu stampilă umedă, CMR, certificatul de rezidență). Or, la materialele cauzei SRL „Privat-Trans” nu a prezentat dovada remiterii intimatei a originalului CMR, motiv pentru care concluzia primei instanțe referitor la neîntrunirea condițiilor contractuale pentru instituirea scadenței obligației pecuniare a intimatei de plată a sumei de 12 890,07 de lei este corectă și a fost corect respinsă.

Cu referire la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iteco Corp”, în partea admisă, Curtea de Apel Chișinău, a menționat că prevederile punctelor 4 și 5 ale condițiilor speciale la contractul de transport nr. 131, părțile au stabilit o penalitate în cuantum de 25 de euro pentru prezentarea de către apelantă cu întârziere mai mare de 3 ore a autovehiculului pentru încărcarea mărfii și, corespunzător, în mărime de 50 euro pentru fiecare zi de întârziere a livrării mărfii.

Astfel, din materialele cauzei reiese că SRL „Privat-Trans” a prezentat unitatea de transport pentru încărcarea mărfii ce urma să o transporte destinatarului la 29 martie 2019, cu depășirea cu o zi a termenului stabilit în contract, iar pentru descărcare acesta a fost prezentă la 08 aprilie 2019, respectiv cu o întârziere de 6 zile. Or, fiind întrunite condițiile legale și contractuale de adjudecare a penalității conform punctelor 4 și 5 ale condițiilor speciale la contractul nr. 131 din 22 martie 2019.

La 30 iunie 2022, SRL „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 14 aprilie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Iteco Corp”, cu admiterea cererii reconvenționale depusă de SRL „Privat-Trans”.

În motivarea recursului a invocat că, pretențiile intimatului de încasare a penalităților sunt absolut nefondate. Conform contractului, adresa livrării este „Moldova, Chișinău”. Potrivit CMR-ului seria AE nr. 004515 camionul deja se afla pe teritoriul R. Moldova, cu mențiunea de la poliția frontieră „intrare permisă” la data de 04 aprilie 2019. La 05 aprilie 2019, camionul SRL „Privat-Trans” se afla deja liber de vamă, în mun. Chișinău la adresa de livrare, conform Contractului.

Menționează recurentul că, contractul nu prevedea faptul că marfa urma a fi livrată către SRL „ZooMarket”, ca destinație finală, dar în mun. Chișinău, R. Moldova. Astfel, concluzia instanței de fond contravine circumstanțelor cauzei. Or, odată cu sosirea camionului în mun. Chișinău, marfa se consideră că a ajuns la destinație.

Relatează recurentul că motivul pentru care instanța de fond a respins cererea reconvențională depusă de SRL „Privat-Trans” este faptul că aceasta nu a prezentat intimatului CMR-ul în original, respectiv, termenul de 10-14 zile menționat în contract pentru achitarea serviciului nu ar fi început să curgă.

Notează recurentul că, SRL „Iteco Corp” niciodată nu a invocat faptul că nu ar fi primit CMR-ul în original, nici în referință, nici în cadrul examinării cauzei. Mai mult, aceasta a anexat CMR-ul la cererea sa de chemare în judecată. Astfel, la ședința de judecată din 30 iunie 2021, recurentul a solicitat anexarea la materialele cauzei a dovezii remiterii în adresa intimatului a CMR-ului, însă din motive necunoscute instanța de fond a respins anexarea acesteia, în pofida faptului că însăși instanța a solicitat aceasta.

Consideră că instanța de fond și de apel în mod eronat au conchis că CMR-ul nu ar fi fost prezentat în original părții intimat. Totodată, se atestă faptul că marfa a fost recepționată de către intimat.

Opinează recurentul că și-a executat obligațiile contractuale în conformitate cu termenii și condițiile menționate în contract. Iar intimatul nu și-a onorat obligația de a achita costul serviciului. Astfel, în circumstanțele în care recurentul a livrat marfa, or și-a executat obligațiile contractuale, instanța de fond urma să admită cererea reconvențională.

La 13 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de către SRL „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 134, vol. 2).

La 10 august 2022 SRL „Iteco Corp”, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe, a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de SRL „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, ca fiind inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 14 aprilie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la data de 23 iunie 2022 (f.d. 111, vol. 2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SRL „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 30 iunie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului,

procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către SRL „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Privat-Trans”, reprezentată de avocatul Sergiu Cotruță.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Galina Stratulat

Victor Burduh